

S-Interview: Marie-Anne Persoons (1984)

Carine Defoort (1983)

Wie tijdens het Master jaar een beurs aanvraagt voor China via de Vlaamse Gemeenschap, beseft wellicht niet dat er een doctor in de sinologie betrokken is in de procedure, en nog wel iemand van onze eigen universiteit. Sterker nog: Marie-Anne Persoons heeft ooit Chinees gedoceerd aan de K.U.Leuven, maar is eigenlijk altijd meer geweest dan een sinoloog, zowel in haar opleiding als latere carrière. Iemand met veel beroepservaring in de omgang met Chinezen, en met een hart voor Aziatische kunst.

CD: Wat heb je na je studies in Leuven gedaan?

Mijn studies zijn eigenlijk nogal lang uitgelopen. Na mijn afstuderen als licentiaat in de Oosterse filologie en geschiedenis in 1984 heb ik een jaar in Taiwan gestudeerd. Na terugkeer naar België heb ik nog een bijzondere licentie wijsbegeerte behaald om tenslotte in 1995 te promoveren in de Oosterse studies. Uiteraard waren die vervolgstudies gecombineerd met professionele activiteiten: eerst aan de KU Leuven als vrij assistent bij het project Corpus Topographicum Indiae Antiquae en vervolgens als lesgever Chinees bij het ILT. Verder heb ik nog gewerkt als beëdigd tolk Chinees aan de rechtbank van Antwerpen en heb ik allerlei lesopdrachten gehad, zowel in het secundair onderwijs als aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (nu Hogeschool Antwerpen) en aan het Kunsthistorisch Instituut van Antwerpen als docente Aziatische kunst.

CD: Waar ben je nu mee bezig?

Sinds 1996 werk ik voor de Vlaamse overheid. Op dit moment ben ik ingeschakeld in de afdeling Internationale Relaties van het Departement Onderwijs en Vorming. Sporadisch heb ik hier wel eens met Azië te maken (bvb. met de screening van Chinese studenten die in Vlaanderen komen studeren), maar mijn hoofdopdracht situeert zich op het vlak van het Europees onderwijsbeleid. Op dit moment ben ik ook algemeen coördinator van het (Europees) secretariaat voor het Bolognaproces (Europees integratieproces voor hoger onderwijs waarbij inmiddels 46 Europese landen aangesloten zijn). Dit Bologna secretariaat is voor de periode 2007-2010 toevertrouwd aan de Beneluxlanden. Wij zijn nu volop bezig met de voorbereiding van de Ministeriële Bolognaconferentie die op 28-29 april 2009 plaatsvindt in Leuven en Louvain-la-Neuve.

CD: Wat vond je het meest waardevol aan je opleiding?

Het feit dat je je voortdurend moet openstellen voor andere culturen en tegelijk je eigen cultuur gaat bevragen en als het ware “van buitenaf” leert bekijken.

CD: Ontbrak er iets?

Aan welke opleiding ontbreekt er niets?

CD: Zou je opnieuw sinologie studeren als je kon terugkeren in de tijd?

Moelijke vraag. Ik heb eigenlijk geen sinologie gestudeerd. Ik ben weliswaar tijdens mijn humanioratijd begonnen met het volgen van Chinese taallessen, maar uiteindelijk heb ik mij in de eerste kandidatuur ingeschreven voor de vakgroep Indo-Iranistiek vanwege mijn grote belangstelling voor het boeddhisme en het feit dat ik absoluut Sanskriet wilde leren. Naderhand is Chinees meer en meer gaan domineren, zowel in studies als in professionele activiteiten. Maar om op de vraag te antwoorden: ja, ik zou wellicht weer in de Oosterse richting beginnen, misschien gecombineerd met archeologie, zoals dit tegenwoordig met het nieuwe major/minorsysteem mogelijk is, want mijn belangstelling is met de jaren meer in de richting van de Aziatische kunst komen te liggen.

CD: Wat is je meest blijblijvende herinnering aan je studententijd in de sinologie?

Leuke herinneringen vooral, zoals de vaak hilarische misverstanden met onze docenten uit de Volksrepubliek China. In de jaren tachtig moeten die mensen echt een cultuurshock hebben gekregen wanneer ze aan onze “losse bende” moesten lesgeven. Anderzijds denk ik met veel plezier terug aan de persoonlijke contacten die we met onze professoren hadden. In onze kleine studentengroepen was dit nog mogelijk. In meer bevolkte studierichtingen ging het er noodgedwongen meer onpersoonlijk aan toe. Ik denk op dit moment vooral met weemoed terug aan Professor Skalmowski die ons zopas verlaten heeft. Het voorrecht om met een handjevol

mensen bij hem een les Avestisch te mogen volgen of de Turfan archieven tot leven te zien komen, dat blijft je een leven lang bij.

CD: Welke taak zie je voor een “sinoloog” in de huidige geglobaliseerde wereld weggelegd?

Met de toenemende rol van China op het mondiaal forum, heeft men meer dan ooit sinologen nodig. De westerse wereld heeft immers nood aan mensen die een *nuchtere* kijk op China kunnen aanreiken en die niet-sinologen niet alleen kunnen wijzen op de mogelijkheden van het land maar ook op de beperkingen; en die met Chinezen kunnen communiceren in hun eigen taal. Het valt me altijd op hoe bij Chinezen de spreekwoordelijke directheid in de communicatie wegsmelt zodra ze gedwongen worden Engels te praten.

CD: Wat wil je nog realiseren in de toekomst?

Heel veel. Maar ik neem aan dat je bedoelt op het vlak van de Oosterse Studies. Moest ik meer tijd hebben zou ik zeker verder onderzoek willen doen op het vlak van Aziatische kunst. Vooral de prehistorische contacten tussen Zuidoost-Azië en China intrigeren me. Arabisch staat ook nog op mijn verlanglijstje van te leren talen al was het maar om de esthetiek van de islamitische kunst beter te kunnen vatten.

CD: Welke andere hobby's/passies heb je nog naast jouw werk?

Sinds 1991 ben ik verbonden met het Kunsthistorisch Instituut van Antwerpen. Ik geef daar een paar cursussen en coördineer ook de administratie als secretaris van de vzw. KHI is een instituut voor volwassenenvorming in de kunstgeschiedenis dat gevestigd is in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten. Het bijzondere is dat het laagdrempeligheid combineert met een wetenschappelijk coherente vorming. De docenten zijn specialisten met een hart voor cultuurspreiding, die tevreden zijn met een kleine principe bijdrage voor het geven van hun cursus. De hele organisatie draait overigens vooral op basis van vrijwilligers die hun taak combineren met andere professionele activiteiten in de cultuursector.

CD: Hoeveel verdien je? (Of minder Chinees) hoeveel denk je dat een beginnende werkende sinoloog als loon kan verwachten?

Aan een Vlaams ambtenaar hoef je dit niet expliciet te vragen. Onze barema's staan gewoon op het internet. Wat een sinoloog mag verwachten? Zoveel als een universitair mag verwachten, denk ik (hoop ik toch!).